

Bông Giấy

Một năm có bốn mùa
Bốn mùa bông giấy nở
Giống như cô gái nhỏ
Không lớn thêm để già...

Mỗi ngày tôi trôi qua
Nhìn hoa mà nhớ quá
Em không đây quê lạ
Còn...Quê Hương muôn năm!

Tôi nhìn ra xa xăm
Không nhìn về, nhìn tới
Thấy chỗ em ngồi đợi
Một góc vườn quạnh hiu...

Em là con chim chiều
(có thể là như vậy)
Em là cây sào đẫy
đưa chiếc thuyền chở hoa...

Em là gì cũng...xa
Bóng chim chìm bóng nắng!
Tôi nói gì cũng vắng
Sông vẫn trôi hoàng hôn...

Thơ tôi sắp sửa buồn
Thôi, ý đó không tiếp
Nhìn bông giấy thấy đẹp
Là đủ nhớ thương rồi...

Giàn bông giấy của tôi
Bốn mùa hoa đều nở
Từng phút giây tôi nhớ
áo bà ba em bay...

*Ôi con bướm không phai
cái màu xanh, thật lạ!
Tàn bông tôi ngó lá
Tôi tưởng tượng tóc nàng...*

Trần Văn Lệ